

## PETŘÍN – MALÁ STRANA – 28. prosince 2022

**DOPRAVA:** MHD do zastávky Švandovo divadlo

**DÉLKA TRASY:** cca 5 km

**NÁROČNOST:** střední

Na místě srazu, u vchodu do [zahrady Kinských](#), se nás tentokrát sešlo 29. Nejprve jsme se zastavili u sochy Hany Kvapilové, kterou vytvořil sochař Jan Štursa z bílého mramoru.

---

*S podnětem, aby Haně Kvapilové byl postaven pomník, přišla její nejlepší přítelkyně, spisovatelka Růžena Svobodová (1868-1920). Ta také pro něj vyhlédla místo na Petříně pod Nebozítkem, odkud se herečka ráda dívala na Prahu. Její žádost o propůjčení tohoto místa však pražská městská rada zamítla, a to na základě iniciativy jednoho radního, kloboučníka z Celetné ulice, který prohlásil, že Kvapilová pro Prahu na rozdíl od něj nic neudělala. Rozhodnutí způsobilo veřejný skandál, po kterém rada své rozhodnutí změnila. Na mramorovém pomníku však mladý sochař Jan Štursa (1880-1925) pracoval pět let a mezitím se na petřínskou stráž usadil Myslbekův pomník Karlu Hynku Máchovi. Náhradou bylo proto nalezeno tiché zákoutí u letohrádku v Kinského zahradě na Smíchově. Tam byla roce 1914 socha Hany Kvapilové bez velké pozornosti odhalena. V téže roce jedné sychravé noci Jaroslav Kvapil s několika hereččinými přáteli do základů pomníku tajně uložil urnu s manželčiným popelem.*

*Socha představuje sedící herečku v její milované a nejslavnější roli Elidy Wanglové, hrdinky psychologického dramatu Paní z námoří od norského dramatika Henrika Ibsena. Tuto hru také Jaroslav Kvapil pro svoji Hanu přeložil do češtiny.*

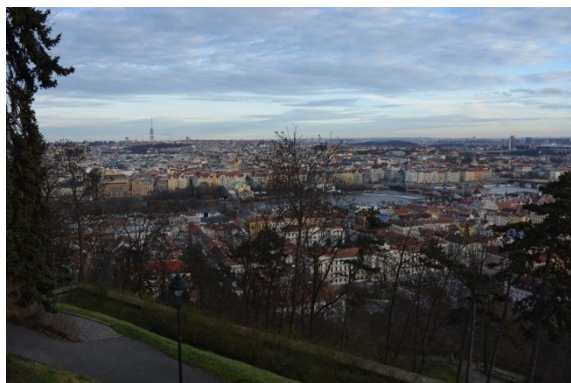
*V roce 2009 téměř po stu letech restaurována.*



Naši pozornosti samozřejmě neunikl objekt [letohrádku Kinských](#), který je řazen mezi nejkrásnější empírové stavby v Praze. Sídlí zde Národopisné muzeum (součást Národního muzea), které představuje unikáty lidové kultury českých zemí i Evropy, konají se zde vystoupení folklorních souborů, kurzy tradičních řemesel, lidových tanců či výtvarné dílny.

Prošli jsme kolem dřevěné zvoničky datované do 17. století a po malém stoupání jsme se zastavili u dolního jezírka s vodopádem a se sochou Herkula zápasícího s hydrou (17. století). Okolo dalšího vodopádu jsme vystoupali ke kostelíku ze 17. století, jež byl do Prahy přemístěn z Podkarpatské Rusi a slavnostně předán Praze v roce 1929. Petřínskou stráž zdobila tato unikátní stavba až do nedávné doby, kdy kostel z velké části podlehl požáru. V současné době se rekonstruuje. Po dalším stoupání po schodech, podél kterých stéká kaskádovitě potůček, napájený jedním z petřínských pramenů, jsme se zastavili u horního jezírka se sochu lachtana a na křižovatce cest nad jezírkem jsme si

prohlédli morový sloup z roku 1686, který sem byl přemístěn ze Žižkova. Zajímavostí je, že morový sloup sloužil zároveň jako sluneční hodiny.



Po vrstevnici jsme došli na vyhlídkovou plošinu, odkud je náramný výhled na Prahu. Viditelnost byla tentokrát mimořádná. Podél Hladové zdi, která sloužila od dob Karla IV. k obraně části města a především hradu, jsme prošli úsekem Petřínských skal až na vrchol petřínské stráně. Po vstupu do Růžového sadu jsme obešli rozárium, kde se v současnosti rekonstruuje cesty, a zastavili jsme se u Štefánikovy hvězdárny. Zde nám Ervín, jeden z účastníků vycházky, předal zajímavé

informace o historii i současnosti hvězdárny a o osobnosti Rostislava Štefánika. Procházka zázimovanou růžovou zahradou končila u Petřínské rozhledny, postavené k Zemské výstavě v roce 1891 ve stylu Eiffelovy věže v Paříži.

Od rozhledny vedla naše cesta [Velkou strahovskou zahradou](#) ke klášteru, kde jsme nahlédli na venkovní jesličky, prošli jsme podchodem na Pohořelec a přes Loretánské a Hradčanské náměstí došli ke vstupu do hradních nádvoří, kde nás čekala krátká, čtyřminutová fronta. Prošli jsme se podvečerním hradem plným návštěvníků (především turistů), navštívili Zlatou uličku, vyhlídkovou rampu a po známých pražských zámeckých schodech sestoupili na Klárov. Zde jsme se rozloučili a vydali do svých domovů.

Myslím, že vycházka splnila očekávání. Vánoční, přátelská atmosféra, krásné počasí, daleké výhledy a možná i pár nových informací.

Honza Šiml

